

[Socialministeren]

Det er ikke noget lovmæssigt bestemt, det er en kommunal afgørelse, og det var også det, der stod i betænkningen at det skulle være: Kommunerne skulle have mulighed for at sikre, at ingen gik ned i ydelse. Den mulighed har de haft i kraft af de gældende regler.

Jeg savner imidlertid en accept af, at dette dog er startet med en omtrent enstemmig vedtagelse i Folketinget af samspilsløsningen, en vedtagelse, der medførte, at vi afsatte 100 mio. kr. til indførelse af landsdækkende regler, som det rigtigt er blevet refereret. Dernæst viser det sig, at udkastet til dette lovforslag bygger på en undersøgelse foretaget i 50 kommuner – og det skal være et svar til hr. Agerschou om vores manglende indsigt i, hvad der foregår i kommunerne – og at denne undersøgelse viser, at der er en større spredning, end man havde regnet med, hvorfor man er nødt til at opgive den tanke, hvad Folketinget altså også var enig i.

Da vi så gør det, er der nogle kommuner, der ikke ønsker at benytte sig af det og er i tvivl om, hvorvidt de nu får tilstrækkelig kompensation, for den skal jo gives over bloktilskuddet, og det ved man godt ikke falder krone til krone. Det gør det aldrig, så det er ikke noget specielt for det sociale område.

Dernæst siger kommunerne: Jamen så tør vi ikke fastholde det høje niveau, vi har haft. For det er jo det, vi snakker om. Der er ingen af ordførerne, der har hæftet sig ved, at vi i kraft af disse regler har fået løftet den tredjedel af kommunerne, der lå lavest, hvad serviceniveauet for pensionister angår. Det er på den baggrund, jeg tillader mig at sige, at jeg synes, hukommelsen er lidt mangelfuld.

At jeg også kunne have været hele denne store forestilling foruden, er en anden sag; selvfølgelig havde det da været rarere, hvis vi i fællesskab havde kunnet ramme noget, alle var enige om, og som kommunerne syntes de ville rette sig efter fra første færd, men det har vi altså ikke kunnet. Vi har imidlertid fået løftet den tredjedel af landets kommuner, hvis pensionister havde det laveste niveau.

Dernæst er der en stor gruppe kommuner, for hvilke dette stort set ingen betydning får, og de kommuner, som har reguleret i nedadgående retning, er de kommuner, der havde det absolut fineste serviceniveau for deres pensionister. Vi taler om pensionister med en egenbetaling på 100–150 kr. om måneden i varmeudgif-

ter, hvor andre kommuner har stillet deres pensionister langt dårligere.

Vi har ikke fået den ene regel for hele landet, som mange gerne ville have, men det kan vi måske få over en lang årrække, for det må vel være formålet med dette, at vi nu får ført top og bund mod hinanden. Det skal vi dog ikke diskutere i dag. Men vi har i hvert fald fået indsnævret de store forskelle, der tidligere var i kommunernes serviceniveau på dette område.

Så stillede fru Aase Olesen et spørgsmål til mig, og jeg kan bekræfte, at det bliver således, at enlige pensionister heller ikke kommer til at betale skat nu. Det skyldes, at Skatteministeriet har ændret reglerne. Det står i forskudsbeholdtgodtgørelsen – jeg kan her henvise til nr. 539 af 14. august 1987 – og betyder, at uudnyttede fradrag fra begyndelsen af året kan rykkes til senere på året, når behovet opstår. Det er oplyst, at Kommunedata vil bruge disse regler, så det sikres, at den nævnte pensionistgruppe ikke kommer til at betale skat i år, hvad jeg er sikker på at vi alle synes er en god idé.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg synes, at debatten om varmhjælpen var rimelig behersket, og jeg må sige, at jeg føler mig i den grad stødt over socialministerens svar på den helt berettigede kritik, der har været af forløbet.

Sandheden er jo, at kommunerne blev stillet i en fuldstændig umulig situation. De kunne ikke leve op til den forpligtelse, man havde givet dem: at ingen må stilles ringere efter de nye regler end efter de gamle regler – af den simple grund, at de ingen økonomisk mulighed havde for det. De stolede ikke på, at regeringen ville sikre dem dækning for en overskridelse af rådighedsbeløbet med 10, 13, 15 mio. kr., som nogle af kommunerne, f.eks. Randers, skrev til os var størrelsesordenen. Nogle kommuner skrev til os: Ikke alene skal vi overskride rådighedsbeløbet med et 2-cifret millionbeløb, men vi får oven i det en strafafgift.

Det er vel heller ingen hemmelighed, at regeringen absolut ikke var sindet at diskutere, om disse kommuner skulle slippe for at betale strafafgift som følge af reglerne fastsat af socialministeren, og så synes jeg ikke, det er rimeligt at fremstille det, som om det er kværlanteri fra Folketingets oppositionspartier.